

یادداشت سردبیر (برای شماره چهارم)

دنیای کهنِ معرفت معماری، ادبیات پرپهنایی دارد. چه آنجا که از امر مقدس کلام می‌راند و چه آنجا که از آدمی و معنا و زندگی، فضا و شعر و مکان برپا می‌کند. اما امروز در دنیای جدید، دانش معماری از فرم سخن می‌گوید و از ماده، از انرژی، از کارکرد و از اقتصاد ... و درنهایت زیبایی را می‌ستاید.

ماییم میان این دو ادبیات، این دو دریا به شناگری مشغول. محملی لازم است تا آدمی میان این دو پل ببندد و راهی بگشاید به حقیقت، به بودن و به هستیدن. و این به دست نمی‌آید مگر به اندیشیدن، به پژوهیدن، به حاضر شدن بی‌هیچ پیش‌داوری، و نوشتن آنچه به ذهن جاری می‌شود.

نشریه پژوهش‌های معماری و محیط با این آرزو، به شیرازه نشسته است که این دنیای پرپهنای معرفتی را فراگرد هم آورد و خشتینه‌ای بسازد برای خواندن، برای شنیدن، برای بودن.

محمدصادق فلاحت